

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal
PÜSP. LYC. NYOMDA
 Novák Ferencs-ter
 hová minden küldemény intézendő.
 Hirdetéseket csak a díj előleges beküldése mellett közölhetnek

GYULAFEHÉRVÁR.

Előfizetési feltételek:

Egész évre, háshoz küldve 4 frt
 Félévre 2 „
 Negyedévre 1 „
 Egyes szám ára 6 kr.

Politikai, társadalmi és szépirodalmi hetilap.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

1848. márczius 15.

Furcsán vagyunk ezzel a nappal. Ünnepelese évről-évre külterjesebb lesz a magyar nemzet különböző rétegeiben, de még nem tudott általánosságra jutni, mert utjában áll valami bizonytalan szinezetű elfogultság még oly körökben is, a hol nincs jogunk kételkedni a magyar érületről. Mi lehet ennek az oka? Nem más, minthogy vagy nem ismerik kellőleg ezt a napot, vagy nem merik őszinte nyíltsággal vállalni nemzeti érzelmüket. Pedig ez a nap örökre nevezetes marad a magyar történelemben annyira, hogy még képzelni sem tudnánk örvendetes eseményt, a mely hatásában e napot valaha felülmúlhatná.

Nem csupán a magyar faj ünnepe ez, hanem egyttal az országban lakó különböző nemzetiségeké is, sőt még inkább ezeké; az egész ország ünnepe ez, mert az egész ország jogos aspirációit hozta hosszú vajadás után a mult méhéből a fölszínre.

A hogy Magyarország trónján egymásután következtek a Habsburgházból származott királyok, alattok az ország iránt ellenséges érzelmű idegen kormányfők mindenféle törvénytelen eszközzel iparkodtak az országot alkotmányos állami önállóságától megfosztani és rá is kiterjeszteni a német örökös tartományok mintája szerint az uralkodóház családi politikáját, mintha ez az ország az uralkodó családé lett volna és nem magáé a nemzeté. Ez a kormánypolitika 300 esztendő küzdelmet szült a nemzet részéről, s ha nem is tudott győzni a kormány, de mégis az ország jogait folyton csorbította, úgy, hogy a jogsérelmek folytonosak voltak. A nemzet e főfői panasza is folytonos volt. A hatalom, midőn a nemzet áldozataira szüksége volt, ismételt elismerte az ország törvényes független állami önállóságát, úgy hogy a jogfolytonosság mindig meg volt; de az nem respektálva, ok lett a folytonos elégedetlenségre. 300 esztendő alatt a nemzet nem tudott önmagaért semmit tenni, mert arra volt kárthatva, hogy az uralkodó hatalommal szemben jogait kelljen hangoztatnia; ennél többre nem tudott menni s azért nyugat nemzeti mellett roppant hátramaradt beléletének egész organismusában.

Ez a mi multunk 1848 előtt; csupán csak nemzeti jogainknak védelme, állami önállóságunkért való küzdelem a nemzet egész élete. Ezt a multat kellett megreperálnunk s azonkívül még a kor új és nagy eszméi szerint átalakulnunk, hogy a művelt világtól ne maradjunk el. Ez volt nekünk a legnagyobb fontosságú kettős feladatunk; és 1848-ban mind a két feladatot dicsően megoldottuk. Csaknogy a szellem, a mely a munkásokat lelkesítette legelőször határozott alakban márczius 15-én domborodott ki.

Ugyanis a nemzet jogos kívánságainak megvalósítása utáni vágy annyira elfogott mindenkit, hogy tovább a dolgot elodázni teljes lehetetlenség volt. A kik képesek voltak a nemzet kívánságát megérteni s azt a történeti mult és a kor eszméinek szemelött tartásával kifejezésre juttatni, azok azt 12 pontban foglalták össze.

A 12 pont így hangzott: 1.) Kivánjuk a sajtószabadságot és a censura eltörlését. 2.) Felelős minisztériumot Budapesten. 3.) Évenkénti országgyűlést Pesten. 4.) Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben. 5.) Nemzeti őrsereget. 6.) Közös teherviselést. 7.) Az urberi viszonyok megszüntetését. 8.) Esküdt-széket, képviselőt egyenlőség alapján. 9.) Nemzeti bankot. 10.) A katonaság esküdjék meg az alkotmányra; magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk. 11.) A politikai status foglyok szabadon bocsáttassanak. 12.) Uniót Erdélyvel. Legyen egyenlőség tesvériség, szabadság.

Ezt a 12 pontot az ifjúság fogalmazta és márczius 15 én olvasta fel Budapesten a népnek. A nép azt leirhatatlan lelkesedéssel fogadta s a szabadsajtóra és a politikai foglyok kiszabadítására vonatkozó pontot még az nap életbe is léptette, a mihez aztán a kormányzó helytartó tanács is beléegyezését adta. Az ifjúság által táplált mozgalomnak nagy hatása lett

még az országgyűlésre is. Ez teszi nagyszerűvé az akkori dicső ifjúság szereplését. 1848 márczius 15 ike örökre nevezetessé lett történelmünkben azért, hogy akkor domborodott ki határozott formában azon szellem, mely az 1848 április 11 én szentesített törvényekkel, Magyarország átalakulását bevégezte, Magyarországot újjászülte.

Ezen napnak fontosságát csak az képes kellőleg méltányolni, a ki összehasonlítja a jelent a multat; a ki tekintetbe veszi, hogy az ünnepelelt idő előtt az emberi, a nemzeti jogoknak legtermészetesebb járulékait is nélkülöztük; a ki tud különbséget tenni a régi és az új Magyarország között; a ki feltudja fogni a törvényelőtti egyenlőség és a közös teherviselésnek minden ember személyi méltóságát oly jogosan megillető áldásos hatásait; a ki tudja, hogy ezen időtől fogva lettek a haza lakói minden nemzeti és születési különbség nélkül egyenlően testvérek a közös szabadságban.

Nincs itt jogtiprásnak, idegen jog eltulajdonításának, úgy valami erőszakoskodásnak még nyoma sem, hanem a legtermészetesebb jogoknak az érvényesülése, az eddig csak kevesek által élvezett jogoknak mindenkire való kiterjedése és hozzá a legkisebb jele nélkül az erőszakoskodásnak, még egy csepp vér sem fertőztette azt meg, hanem tiszta mint a napsugaros harmat születése pillanatában. Ilyen szép jelleget: semmiféle nemzetnek a történelmében sem találkoztunk.

Ez márczius 15 ike történelmünkben. Senki sem tagadhatja ezen napnak előkelőségét s azért nem csodálhatni, ha emlékének a megünnepeleése évről-évre terjed. Az idén még az országgyűlés is szünetelt először ezen napon, miáltal nagy mértékben hozzájárult megünnepeleésének terjesztéséhez. Reméljük, hogy már ezután nem fogja senki ezt az ünnepet azzal kompromittálni, hogy az a törvényes állapotok és az uralkodó elleni forradalom-szerű tüntetés, mert ennek azon nappal semmi köze sincs. Részt vehetnek benne az idegen nemzetiségek is, mert ez az ünnepe nem arra való, hogy a fajgyűlölet vicsorgassa a fogát a véreleg nem hozzá tartozók ellen; de sőt az annak a megünnepeleése, hogy a magyar őket testvéreikül fogadta és önmagával egyenlő szabadokká tette; ezen napnak jórétényé legelső sorban és legnagyobb mértékben reájok áradott. — A magyar az addig kizárólag ő általa birt jogokat önként reájok is kiterjesztette; a magyar tulajdonképen vesztett, ők pedig nyertek. Ez tehát a nemzetiségek ünnepe is lehet.

— Márczius 15-i ke a nemzet jogos aspirációinak a szellemétől van megihletve; arra egy egész nemzeti akarati nyoma a maga jellegét bélyegül; az minden ellenhatás nélkül — a nemzet részéről — lett az egész országé jótékony eredményeivel együtt, a mik pedig további haladásunkra okvetlenül szükségsek voltak. Szép nap ez, gyönyörű napja az országnak; a szabadságnak. Azért ohajtjuk, hogy emléke örök legyen és hogy minden nemzedék lelkesültéggel gondoljon rá vissza!

Alsófehérmegye közgyűlése.

Nagy-Enyed, márcz. 13.

Alsófehérmegye köztörvényhatósági tavaszi rendes közgyűlése ma folyt le br. Kemény Kálnán főispán vezetése alatt. A gyűlés általános érdekű nevezetesebb határozatai a következőkben foglalhatók össze:

Az Abrudbányán a vadász zászlóalj számára építendő laktanyához szükséges terület kisajátításával és megvásárlásával Csató alispán megbízatván, elfogadott Szalay Ferencz építész ajánlata, mint legkedvezőbb, mely szerint az építkezés 193.354 frt 58 krba fog kerülni. A költségek fedezésére a pesti magyar kereskedelmi banktól 200 ezer forintos kölcsön vétetik s ezen kölcsön törlesztésére és az épület fentartására — Gyulafehérvár és N. Enyed városok kivételével — 10 százalékos pótdó fog kivettetni.

A nagyenyedi honvédlaktanya kibővítése 45 ezer

forintba kerül, miért 7 ezer forint évi bérré számítatni. A költségek fedezéséhez Nagy-Enyed városa felerészben fog járulni. A kölcsön felvételével a végrehajtással a laktanya felügyelő bizottság bizatik meg.

A Csombordnál tervezett hid építése — mire a közmunka és közlekedésügyi minisztérium 10 ezer forint államsegélylyel járul — határozattá emeltetett.

Kiemelendő gyűlés azon határozata, hogy az összes erdélyi megyékkel egyetemben feliratot intéz a belügyminiszterhez, hogy mind azon vízi építkezések, melyek lecsapolással nem járnak, vonassanak ki a cultur mérnöki hivatal hatásköre alól, s ruháztassanak a megyei építészeti hivatalra. E határozatra gyűlést a cultur-mérnökség több rendbeli méltánytalan eljárása birta.

Kérvény megy a belügyminiszterhez, a közgyűlés határozatából, a megyei javadalmazás fölemelése iránt, a végből, hogy még egy aljegyzői s három szolgabírói gyakornoki állás rendszeresítessék. Ezt az egyre halmozódó munka teszi szükségessé.

Elismeréssel hallgatta meg tovább a közgyűlés a Csató J. alispán, Tóth M. árvaszéki elnök jelentéseit, valamint a közig. bizottság működéséről s számonkérő-szék eredményéről szóló jelentéseket, melyek egyen-egyen odaadó, szorgos munkálkodásáról szólnak a tisztviselőknak.

A tűzrendészeti s néhány kisebb szabályrendelet változatlan elfogadása s pár kisebb jelentőségű folyó ügy letárgyalása után jött az ominózus 27-ik pont: Arad város átirata a véderő-törvény módosítása tárgyában.

E pontnál első sorban Török B. főjegyző terjesztte elő az állandó választmány főnnebb ismertetett javaslatát.

Ennek ellenében Zeyk Dániel országgyűlési képviselő szépen átgondolt s meggyőző beszédben fejtevéen ki a maga álláspontját, a fölirat egyszerű tudomásul vételét s napirendre terést indítványozott.

A fölirni akaró pártnak szószólója Pávay Vajna Elek volt.

Br. Kemény Géza országgy. képviselő szintén a Zeyk D. javaslata mellett emelt szót, mire Veszely Károly borbándi r. kath. lelkész, majd Medgyes Bálint ügyvéd és Csató alispán szólaltak föl pártolólág az állandó választmány javaslata mellett. Altalában el kell ismerni s ennek az előklő főispán — a kit ezért meg is éljeneztek — elősmerő szavakban adott a maga részéről is kifejezést, hogy a vita a higgadság s az illem korlátai között mozgott s csupán az érvek tisztas mérkőzése volt.

A vita befejeztével nagy többség nyilatkozott az állandó választmány javaslata mellett s ekként Alsófehérmegye közgyűlése pártoló jegyzőkönyvi tudomásul vette Arad város föliratának csupán azon részét, mely a második szolgálati év ellen foglal állást.

Majd, a meggyérült tagok előtt Csató alispán tartott lendületes ajánló beszédet az alsófehérmegyei történelmi és régészeti egylet pártolása érdekében, mely osztatlan helyeslésre talált.

Ezzel aztán a közgyűlés véget ért. A közgyűlést a régi városház nagytermében 110 teritékes főispáni díszebéd követte.

Természetes, hogy a nyolcz fogásból álló fényes ebédet sok felköszöntő tette élvezetessé, melyek elsejét a főispán mondta, zúgó éljenzés között, a felséges királyra.

A bizottság megalakítá egyttal a regale-megváltási ügyekben másodfokulag eljárni hivatott albizottságot.

Levelezés.

Budapest, 1889. márczius 18.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Régóta nem döbentett meg gyászhir annyira, mint Zathureczki ezredes öngyilkossága. Oly higgadt, józan gondolkodású és amellet vallásos reformatus ember létére — kimondhatatlan, lélekkínzóok lehetnek az okok, melyek a szerencsétlen embert e kétségbe-

eső lépésre bírták, és azok a kik ezen magyar érzelmű lovagias tisztnek kora halálát lelkiismeretöken viselik, bizon még túl a siron sem várhatnak bocsánatot. —

Én személyesen ismertem az elhunytat, sőt mondhatom, bizonyos viszonyban is áltam vele, de bátran állíthatom, hogy disze volt a tiszt karnak, és egész életét még a legcsekélyebb folt sem homályosítja. Az egész világ tudja, hogy ő senkinek, de általában senkitől sem tudott megtagadni valami szívességet. E tekintetben nemcsak közel rokonait, hanem alárendelt tisztjeinek és barátainak szorultságát mind magáénak vallotta és segített a maga anyagi kárával, sőt mint most már valószínűnek látszik állásának kárára is. Ő nemcsak ezredese volt ezredének, hanem szerető atya is, — és onnan van, hogy nincs közember, altiszt, vagy tiszt ki parancsnokát teljes szívéből nem gyászolná. —

A budapesti katonai körökben nem csekély feltűnést okozott az eset, és általában hiszik, hogy e tragédiának még utójátéka is lesz.

Vederemo!

Németországi lapokban igen érdekes és tanulmányos cikk olvasható. Egy frankfurti emberbarát 30,000 tallért hagyományozott az ottani néptanítóknak javára. Végredeletében azt mondja, hogy ő sohasem bírta felgöngyölni a társadalom mostoha eljárását a néptanítóknak iránt. Ezen férfiak, azt mondja, az emberiség előharcosai, kiknek üdvös működését generációk élvezik, és miképen jutalmazták meg önfeláldozó törekvéseiket? Avval, hogy idejüket, erejüket felhasználjuk és fizetőket úgy szabjuk meg mint a napzámosét.

Ifjúságomban magam is néptanító lévén, folytatja az emberbarát, csakhamar beláttam, hogy a legnagyobb megerőltetésem, a legbuzgóbb szorgalmam mellett csekély fizetésem a tisztességes megélhetésre lehetetlen, sőt még a kiérdemelt elismerést is megtagadta tőlem a társadalom — ott hagytam a göröngyös életpályát, és szerzett tudományaimat más téren értékesítettem — milyen eredményvel, arról a végredeletem tanuskodik. — De mivel hogy nem kívánám, hogy a néptanítóknak belátván nyomoru állapotukat, tömegesen kövessék példámot, szerzett vagyonomnak nagyobb részét, a társadalom ezen mostohagyermekének hagyományozom, azon kívánattal, hogy más vagyonos emberek hazámban kövessék a példát, míg az emberiség maga is befogja látni annak szükségességét, hogy azon ember, kinek működésétől milliók jóléte függ, igényt tarthat oly fizetésre, hogy gond nélkül tisztességesen élhessen meg családján.

Annyi a végredelet.

Vajon szükséges e itt commentár? A magyarországi néptanítóknak is csak egyetlenegy igazi barátja volt, e században: a felejthetetlen Eötvös József; ezen valódi emberbarát ércz betűkkel iktatta törvénybe a magyar néptanító megélhetését, tekintélyét; megszilárdította állását — oltalmába vette az előjáróságok tuicsapásai ellen — és mit tapasztalunk mégis?

A néptanító mindazonáltal még most a társadalom páriája — és sajnos, ez így fog maradni mind addig, míg a német hagyományozó nemes eszméi, általános nézettől nem válnak.

Fuszttia.

Zathuretzky Károlynak,

a 62-ik gyalog-ezred ezredesének halála.

A töltött fegyver ismét eldurant, s durranása újra kioltotta egy nemes életnek világát; egy oly ember életét, ki katonai tekintélyek szerint is azt a helyet, melyre élethivatása vezette, teljesen és tekintélyvel töltötte be anélkül, hogy megszünt volna szívével hűlésbe hozni az a nemes érzés, melylyel a legjobb magyar ember hazáját és nemzetét keblére szokta ölelni. Ezek mellett pedig talán neki volt a legjobb szíve. Hiszen sirni tudott a szencsétlenekkel s anyagi jólétét semmibe nem vette, ha jótékonytárgy művelhetet valakivel, lett legyen az katona vagy polgár. A hol megfordult s így nálunk is társai, alantosai s a polgári elem a legőszintébb szeretettel övezte őt.

Miért kellett hát az ilyen nemes életnek erőszakkal vetni véget? . . . Milyen jó lenne, ha ilyen kérdések felvetésénél az emberi ész a szívek és vesék vizsgálójává lehetne! Mennyi tanulságot merithetnének belőle ama hatalmasságok, kik az ő szívük érzése és gondolkodásuk menetehez viszonyított szabályok szerint akarják járni mások szívének érzelmét és körvonalozni azok gondolatvilágát. De mennyire más viszony is keletkeznék a rendelkezők és az engedelmességek között s mily más világításba helyezkednének a személyekről szóló előterjesztések!

Minthogy pedig mi sem vagyunk a szívek és vesék vizsgálója, megelégszünk azzal, hogy előadjuk a tényállást úgy, miként az részben hallomás, részben pedig levelei az elhunyt nyomán tudomásunkra jutott.

Zathureczky ezredes f. hó 14-én reggel szokatlanul korán kelt fel s alakása alatt levő irodába ment s ott mintegy harmincz darab megírott és postabélyegekkel is ellátott levelet adott át inasának, azzal a meghagyással, hogy azokat rögtön postára tegye.

Miután az ezredes meghallgatta a postáról visszatérő inasának jelentését s ötlet még holmi aprósággal meg is ajándékozta: kiküldte az irodából, hova ő maga bezárkózott.

Ezután néhány pillanat múlva Zathureczky ezredes revolveréből mellére s homlokára irányzott lövésekkel véget vetett életének. Mellére két lövést tett, melyek nem voltak halálhozók, a harmadik lövés, melyet homlokára irányzott az ezredes, szétrombolta agyát s meghozta számára az általa ohajtott halált.

A lövések zajára a cselédség rémülten rohant az ajtóhoz, mely azonban be volt zárva s minden taszításnak ellentállott. A lövéseket nővére özv. Szentiványi Ignázné s ennek leánya Sényi Sándorné is hallották, kik már hosszabb idő óta tartozkodtak az elhunytnál, de fontoságot nem tulajdonítottak neki s csak akkor vették észre a szörnyű valóságot, midőn a cselédség jelentette, hogy a lövés az irodán történt s hogy az ajtó be van zárva az ezredesre. Erre az udvarföldi ablakot betörvén a szobába hatoltak s belülről nyitották ki az elrekesztelt ajtót.

Az irodában az ajtónál először belépők: testvére, valamint a cselédség ekkor már halva találta Zathureczky ezredest.

Az ezredes által szétküldött és hátrahagyott levelek tisztársainak, ismerőseinek, rokonainak szólnak, de úgy halljuk, hogy Albrecht főherceg ő fenségének, sőt a fehérvári közvélemény azt is akarja tudni, hogy a Király ő Felsége is küldött volna. E levelekben Zathureczky megindító szavakban bucsuzik el tőlük, okadatolja halálát, meghagyja, hogy holttestét Baróthra (Háromszék megye) szállítsák, intézkedik továbbá temetéséről, hagyatékáról és más ügyeiről.

Halála indokául fel hozza fellebbezőjének olyan tényekért való vádaskodásait, melyeknek ő (Zathureczky) nem okozója s melyek részben nem igazak. E vádak, azonkívül hogy a nyugdíjazást vontak magok után, megszegyenitők voltak reája.

Közöljük e levelek egyikéből az idevágó részletet: „Ezen . . . eleitől fogva rossz akaratú tábornok a ért is, hogy magát megkedveltesse, engemet magasabb helyen úgy tüntetett fel, hogy tevékenységem nem elég eredményes és hogy nem valék alkalmas az ezred vezetésére.”

Ugyan csak levelei alapján tudják azt, hogy Zathureczky ezredes az ellene emelt vádak tárgyában ehő 2-án felvilágosítást kért ama felebbezőjétől. A felvilágosítást főleg ama váddal szemben kérte, mely szerint helyi szolgálatra nem alkalmas. Megkérdezte felebbezőjétől, hogy miért nem tartja őt helyi szolgálatra alkalmasnak?

Azonban Zathureczky ezredes semmiféle felvilágosítást nem kapott.

E pillanattól fogva érlelődött benne az öngyilkosság eszméje, a mit kétségbevonhatatlanul bizonyít az, hogy hátrahagyott leveleinek egyrésze márczius másodikáról van keltezeve.

Az ezredes f. hó 13 óta kezdett készülni a halálra. Cselédeit kifizette s megajándékozta, lovait eladatta. Testvéreinek azt ajánlotta, hogy mi után ő nyugdíjazás esetén öcséséhez akar menni, ők mint legalkalmasabb helyre, Kolozsvárra menjenek lakni. 13-án este letékevése előtt a rendesen többször bucsuzott el az ezredes övétől, kinek sejtelmüksem volt vezetés szándékáról.

Az ezred karmesterétől a megelőző napokban legszebb induói felől kérdésközdött s megmondván, hogy ő melyeket szereti legjobban trefásan jegyezte meg, hogy ha megtalál harni, azokkal kísérjek ki őt a temetőbe. 15-én történt a hivatalos bouczolás a katonai kórházban, mely a három lövést konstatálta.

A ravatalt az irodai helyiségek egyikében igen díszesen állították fel s a hozzá vezető folyosó feketével volt bevonva; és idényezték el ama 19 szép koszorút, melyeket, a helyben állomásozó 62, 50, 04, és a tűzér ezred és tisztjei, őrmesterei az ezredben levő nős tiszték nejei, az ezrednek marosvásárhelyi szakasza, az elhunytak távol levő tiszt barátjai, gyulafehérvári sz. kir. város képviselő testülete, a város polgármestere és családja s az elhunyt gyászoló testverei, rokonai, barátai, a helyi tőparancsnok és Mendi Manó helyi polgár küldöttek. Magán a ravatalon csak az elhunyt 2 rendjele, családi cimere és katonai jelvényei voltak elhelyezve. Az elhunytak rendjelein kívül még 5 db kitüntető oklevele volt, melyeket állítólag Ő Felségéhez felterjesztett.

A család tagjai közül özv. Cserey Jánosné és fia Akos és Zathuretzky Gyula jelenhettek meg a temetésen.

16-án délután a koporsó hivatalosan lerázott és beonoztatott, mire 4 óra körül a temetésre gyűlekezni kezdett a közönség is.

Annak a szeretetnek és ragaszkodásnak, melylyel Gyulafehérvár minden rangú polgára az elhunyt iránt viseltetett s annak a mély megbotránkozásnak, melyet az események előidézőinek eljárásai minden lélekben felkeltek. Impozansabb kifejezést adni nem lehetett, mint a minőt városunk polgársága mutatott akkor, midőn a városunkban lehető legnagyobb sár s legkellemetlenebb hideg, szeles időjárás daczára is mindenki a ki csak tette, megjelent a temetésen s azt úgy szólva a katonai intézkedések köréből kiragadvan maga rendezte olyan csinos egyöntetűséggel, mintha minden ott jelenlevő egy szív és lélek lett volna, a mi különben nagyon helyesen volt cselekedve, mert ha valaki 2 érdemrend s 5 kitüntető okmány mellett közvetlen az előléptetések előtt és akkor kényszerített nyugdíjazását kérni, midőn 40 éves szolgálatából csak egy pár hó hiányzik s midőn az a valaki kötelességeinek teljesítésében oly szigoruan lelkiismeretes volt és e miatt az az illető megsértett önértében fegyverhez nyulni kénytelen; az abban a pillanatban megszünt katona lenni s holt testéhez annak a polgári családnak és annak a közönségnek van joga, mely beudja látni, hogy mit vesztett az elhunytban, kit szeretetével életében is méltányolni tudott. E kitérésnek oka az, mert a polgárság által tett a fennebb jeltett háigatolagos occupatio ellen egy pár észrevételt hallottunk tételni.

Részt vett a temetésen a városi tanács és képviselő testület, a kir. törvényszék és ügyészség, az illeték kiszabási, adó és távirtda hivatal teljes kara a papság és tanárkar, a városi ipartestület, a tűzoltó testület és a polgárság nagy zóme nők és férfiak egyaránt. A helyi katonaság összes tisztjei.

4 órakor Dr. Elekes Viktor ev. ref. lelkész a ravatal előtt megadott imát mondott, mire a menet megindult a vasuti indóházhoz.

A menetet a városi fekete zászló nyitotta meg melyet egy zászlóalj katonaság követett, mely után közvetlen a katonai zenekar játszotta szép gyászos indulót. A zenekar után következett a polgári elem hosszú sora, utanna a tűzoltó testület, majd a temetést végző egyháziak közvetlen a gyászokocs előtt, mely utóbbi az elhunyt egyik fitestvére s a sorkatonaság tisztjei követtek, utánuk következett a kocsi hosszú sora telve legnagyobb részben nőkkel s a menetet bezárta a 62-ik ezred helyi második zászlóalja. A ki tudja, hogy mily távolság van a város utolsó házaitól a vasuti indóházig, az megtudja ítélni mily impozans menet volt az, mely ezen hosszú vonalat tömören betöltötte.

A vasuti kocsit a teher felvételi irodánál már előre előkészítették, hová a koporsót Dr. Elekes Viktor megható bucsúbeszédének végeztével azonnal elhelyezték, bezárták s az ajtókat lepecsételték és még azon napon megindították Baróth felé.

A holt testet Baróthon a rokonok vasárnap helyezték el a családi sírkertben. A derék katona, s szeretett ember álma legyen csendes!

IRODALOM.

* **Budapesti Hírlap.** (Szerkesztők és lap tulajdonosok: Csukasi József és Rákosi Jenő). A „Budapesti Hírlap” a lefolyt hetek politikai viharában, küzdelmeiben jobban bebizonyította, mint valaha, hogy merészen lobogtatott zászáján ez az egyetlen jeleszó áll: magyarság. Lángoló szavatai, melyeket napról-napra kibocsátott, élénk viszhangot keitettek az országban, s tokozta a „Budapesti Hírlap” népszerűségét; elterjedtségét pedig eddig páratlan fokra emelték. A „Budapesti Hírlap” máris olvasói közt találja az ország legkiválóbb intelligenciáját, mely megértette, hogy e lapban a magyar nemzeti politika nyer legpregnansabb kifejezést. A „Budapesti Hírlap” sikerének egyéb tényezői a régi maradtak: a kitűnően szervezett szerkesztőség, s a közönségnek gyors és hű kiszolgálása, tekintet nélkül a költségekre. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendszeres levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a tairati szolgálát immár oly tökéletesen van berendezve, hogy emondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hírlap” arról rögtön ne adjon hí és kiemertő tudósítást. A „Budapesti Hírlap” politikai cikkeit Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Grünwald Béla, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal hiven a lap független, magyar, pártérdekeket nem, csa

nemzeti érdekeket ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkeszti s az újság külsőségeit vidám csevegésekben tárgyalja. Magyarország politikai és közléte felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap. Európa összes metropolisáiban Londontól, Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókon kívül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap” Tárczarovata a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legujabb műveit közöljük. — Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legczélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadó-hivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

*** Magyar Kereskedők Évkönyve** címmel már ötödik évfolyamban, jelenik meg egy munka, melynek czélszerűségét eléggé bizonyítja az, hogy immár ötödik kötet jelenik meg. — A csinos vászonkötésű könyv tartalma jegyzékéből tájékoztatás kedvéért közöljük a következő címeket: 1) Vázlatok 1888. évi kereskedelmünkről. 2) Üzleti viszonyok Bosznia és Hercegovinában. 3) Mesterséges áralakulások. 4) Válságok és azok okai. 5) Ipari válságok. 6) Tömeges forgalom és készfzetés. 7) Vasúti szabályzatok a külforgalomban. 8) Az elmúlt év kartellstatistikája. 9) A tisztességes reclámról. 10) A valuta helyreállításáról. 11) A vasúti díjszabályokról. 12) Adomány egyedátjáról sat. — A kitűnő könyv függelékül csatolva van egy „Budapesti utmutató”, mely a legkiválóbb fővárosi czégek jegyzékét tartalmazza. — A „Magyar Kereskedők Évkönyve, budapesti utmutatóval” bolti ára 1 frt 50 kr. — a „Kereskedők Lapja” olvasói azonban 1 frt kedvezmény árban rendelhetik meg a Franklín társulat magyar irodalmi intézetnél Budapesten, Egyetem utca 4.

*** Általános könyvjegyzék 1889.** A Singer és Wolfner előnyösen ismert könyvkereskedő cég ily cím alatt bocsájtotta ki új kiadásban, a már eddig is széles körben elterjedt könyvjegyzékét. Ezen új kiadás megérdemli hogy e helyen szóljunk róla. Mindegy 30.000 mű kimerítő címét tartalmazza és kiterjedt az egész irodalomra, a szakkönyvtárra is. Nyelvre képviselve van a német, angol, francia, olasz és spanyol. A magyar irodalomnak külön füzetet szentelt a cég. Említésre méltó a tolyóiratok (német, francia és angol) cím és árjegyzéke. A katalogus ingyen, vidékre bérmentesen is küldetik.

*** A német irodalom rövid története.** Középszkolák számára írta Heinrich Gusztav. Nemcsak mint tankönyv, tanulók számára, de érdekes és tanulságos olvasmány a nagy közönség számára a jelen könyv, különösen pedig azok részére, kik a német nyelvből nem jártasok annyira, hogy német nyelven irt irodalomtörténetét olvasnának. Ötötötök fejezzük ki a jeles munka megjelenése felett, a melyre igazán szükségünk volt. A 163 lap terjedelmű kötet magában foglalja a német irodalom történetének legkiválóbb jelenségeit. Hogy a könyv minden tekintetben a tudomány színvonalán áll, az tagadhatatlan, valamint az is, hogy az eddigi hasonló szakmájú produktumok messze mögötte állanak. — Ára 1 forint 20 kr. Megjelent és kapható Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udv. könyvkereskedő Budapesten Andrassy ut 21. sz. a.

NAPI HIREK.

Gyulafehérvár, Márczius 20-án.

— Jótékonyaság. Püspök ur ő nagy méltósága a vágási r. kath. új iskola építési czéljára 1500 frtot kilátásba helyezvén, ezen összegből 1000 frtot legkegyelmesebben megküldeni méltóztatott; továbbá a görényüvegcsúri új templomnak felállítandó oltár és szószék költségeire 100 frtot, az aljáról iskola szükségesleteire 15 frtot, a székelyudvarhelyi főreáliskolánál szervezendő tapintézetczéljára 20 frtot s egy özvegy nő teltségélyezésére 20 frtot méltóztatott adományozni saját pénztárából.

— Márt. 15. A helyi rkath. főgymn. ifjusága

márt. 15-ikét nyilvános ünnepélyvel ugyan nem ült meg, de azért a nevezetes nap iránti ragaszkodásának kifejezést adott oly módon, hogy e napra kivétel nélkül ünnepi ruházatot vett fel, tricolorcsokrot tűzött mellére vagy kalapjára s az iskolai óráközökben és iskola után osztályonként hazafias szavakat és felolvasásokat tartott és Kossuthot táviratilag üdvözölte.

— A polgárság márt. 15-ikért. Városunk polgárságának színe-java e nagy emlékü nap estéjén a Hungária vendéglő éttermében összejövetelt rendezett, hol természetesen a hazafias pohárköszöntésekkel az időt közel a hajnali órákig kihúzták. Csak az volt kár, hogy a köröző ívet igen későn bocsátották ki s így többeknek alkalmuk nem lehetett az ünnepélyen részt venni.

— Hírekes helyről értésünkre akarják juttatni, hogy alsózatursai Zaturetzky Károly ezredes öngyilkosságának okai kizárólag annak nehéz és gyógyíthatatlan testi, valamint lelki bajaiban keresendők s hogy az elhunyt senki által s bármi tekintetben meg nem sértetett.

— Fáklyás zene a czukorgyárért egy főispánnak. A lezajlott megyei közgyűlés estéjén, nagy-szerű óváczióban részesítette Nagy Enyed s a közel vidék közönsége báró Kemény Kálmánt, a megye közszeretben álló, derék főispánját. Szólt ez az impozáns manifesztációja a bizalomnak, magának a főispánnak, mint a megye bölcs és tapintatos vezetőjének — de első sorban annak a derék, munkás férfúnak szólt, a ki nem kimélve áldozatot és fáradságot — annyi vajadások közepette is sikeres megoldásra tudta vezetni az erdélyrészi répaczukorgyár kérdését, biztosítván azt is, hogy az a jövő évben Nagy-Enyeden fölláttatik. Ezt a munkát, ezt a fáradságot háálta meg br. Keménynek a város és a vidék avval a hatalmas fáklyás-menettel, mely kedden este a megyeház ablakai alá vonult. Több mint száz fáklyavivő körül beláthatatlan tömeg jött a főispánhoz, folytonosan éljenzve. A menetben ott voltak a város összes ipartestületei zászlókkal, a város apraja-nagyja, sőt a közeli répatermelő falvak népe is. A tűzoltózenekar indulója mellett értek a megyeházához, hol az egyik ablaknál megjelenő főispánt dörögő éljenzés fogadta. Mély csöndben, sokszor viharos éljenzéstől megszakított, lendülettel beszédbe üdvözölte őt dr. Bartók György ref. lelkész, a város és a vidék háláját tolmácsolván. A szép szavakra a báró nemes egyszerűséggel felelt s mondott köszönetet, mire a hatalmas menet, az újból rázendített induló hangjai mellett elvonult s szép rendben eloszlott. Meltóbb egyént, a ki a maga zajtalan munkájával nagyobb eredményeket tudna fölmutatni, nem érthetett ilyen kitüntetés, melylyel a város önmagát tisztelte meg.

— A helyben állomásozó 50-ik és 64-ik ezred zászlóaljai már teljesen fel vannak szerelve M. n. licher fegyverekkel. Mi kitűnik abból is, hogy a rendőrség egy ilyen szuronyt talált derékszíjjal együtt folyó hó 17 én a „Nap” vendéglő kijáratnál szemközt — a földön. A 62-ik ezred még mindig a Werndi féle fegyverekkel van felszerelve. Április hóban, az új fegyverek gyakorlatára, a tartalékosok be fognak hivatni.

— Társas látogatás Kossuthnál. A múlt év augusztus hó 19 én Veszprémben tartott zászlószentelési ünnepélyek alkalmával felvetett és lelkes visszhangra talált az az eszme, hogy magyar iparosok társas látogatást tegyenek a haza nagy fiánál, Kossuth Lajosnál, a nemzeti iparügy első úttörőjénél: hogy a magasabb törekvésű czélokra ösztönzést merítsenek egy magasabb forrásból, oly időben, a midőn egyfelől a terjedő szervilizmus, másfelől pedig a kicsinyes érdeklánczok a nemzeti iparügy felüldetését megbémítják. — A veszprémi, illetőleg balaton-füredi iparos-gyülekezet által alulírott bizatván meg a rendezési teendők legjobb belátása szerinti intézésével, nem mulasztottam el ez iránt magamat több fővárosi és vidéki bizalmi férfival érintkezésbe tenni. Abban történt megállapodás, hogy a turini látogatás lehetőleg ez év tavaszán történjék s hogy annak előkészítésénél óvatosan kerülessék mindaz, a mi iparosaink tisztán magán jellegű kegyelet-manifesztációjának bármely politikai vagy éppen tüntető színezetét kölcsönözhetne. Igen kedvező alkalom kínálkozott a tervnek ily értelemben való megvalósítására a m. kir. államasutak menetjegyjárodája által f. hó 23 án Olaszországba rendezendő kejtutazás folytán, mely lehetővé teszi, hogy — nagy hazánkfia óhajátának megfelelőleg — kisebb számú iparos társaság rendkívüli díjmérséklet mellett ellátogathasson Turinba. Ehez képest van szerencsém az atábbi uti programot tudomására hozni, oly kéréssel, hogy azt testületbeli szaktársai körében ismertetni és lehetőleg személyesen csatlakozni, vala-

mint egyeseket a csatlakozásra felhívni sziveskedjék, a kik abban a helyzetben vannak, hogy egy örök emlékülátogatás részesei lehessenek. Budapest, 1889. márt. hó 8-án. Hazafiai tisztelettel. Ráth Károly s. k. Oda: Indulás Budapestről f. évi márczius hó 23-án este 7 óra 25 perczkor a déli vasút gyors vonatával. (Székesfehérvárról: este 9 óra 3 p., Kanizsáról: éjjel 12 óra 27 p. — Érkezés Velenczébe márczius 24-én délután 5 óra 43 p. Tartózkodás Velenczében 1—1½ nap. — Érkezés Turinba kedden, márczius 26-án. Vissza: Indulás Turinból szerdán, márczius 27-én. Időzés Milánóban ½ nap. Érkezés Budapestre márczius 29-én, pénteken, délelőtt 11 órakor a déli vasút gyorsvonatával. A részletes meneterv a résztvevőkkel az ideigligazolvány megküldése alkalmával fog közöltetni. Résztvételi díj: Budapestről: I. oszt. 85 frt. II. oszt. 60 frt. III. 40 frt. N. Kanizsáról: II. oszt. 52 frt. III. oszt. 34 frt. E díjakban a 30 napig érvényes vasúti menettértil jegyeken kívül a csekély közös rendezési költségek is befffoglalvák. — A jegyek az odautazásnál egészen Turinig a gyorsvonatokra, visszafelé azonban csupán személyvonatokra érvényesek; megvan azonban engedve, hogy a visszautazásnál a mintegy 20% ot tevő csekély díjkülömbözet ráfizetése mellett egészben vagy egyes vonalrészeken a gyorsvonat is használtassék. A csatlakozás 10 frt befizetése mellett f. hó 17-ik jelentendő be. A részvételi díj hátralevő része f. hó 22-ig küldendő be, vagy pedig a résztvevőnek szombaton, f. hó 23 án d. u. 2 órakor a fővárosi Iparos, körben (Ferencziek-bazárja, I. emelet) tartandó ismerkedési összejövetele alkalmával lesz befizetendő a menettértil-jegy átvétele mellett. Jelentkezések és pénzküldemények Ráth Károlyhoz czimezendők. (Budapest. IX. Csillag-utca 15 sz.) Az ellátásra nézve szolgáljon tájékoztatásul, hogy úgy Turinban, mint Velenczében és Milánóban kényelmes és jutányos elszállásolásról gondoskodva lesz. A következő árak vehetők számításba: szoba 1 ágygyal 3 frank, 2 ágygyal 5—6 frank reggeli 1 frank, ebéd (table d' hôte) 4 frank; 3 fogásból álló villásreggeli vagy vacsora 3 frank, a bort beje nem értve. A nevezett 3 városban a napi ellátás tehát mintegy 6 frtba jön. Azon résztvevők, kik az utazást ki akarják terjeszteni Turinból Florenczen át Rómába vagy Nápolyba, e czélra felhasználhatják az ez alkalomból megállapított, szintén rendkívül mérsékelt menettértil avagy körutazási jegyeket, melyekre nézve kívánatra készséggel szolgálunk részletes felvilágosításokkal.

— Időjárás. Szokott forrásunk szerint márc. 18 től 25-ig melegebb csapodékhoz való hajlamnal, 26-tól pedig a hó végéig az időjárást csak két vagygyal lehet jelezni t. i. vagy északi szél s ezzel felváltva meleg és hideg szárazsággal vagy egészen és tartósan hűvös de némi csapodékhoz való hajttammal. Változásra hajlandó napok 21, 24, 25 31, és ápril 1.

— A gyuró-gyógymód (massage) újabb időben legkiválóbb orvosaink által igen jó eredményel alkalmaztatik zsugorok, benulások és csuzos bántalmak elhárítására és megszüntetésére s e czélra a legjobb hatásnak nyilvánítják a Brásai féle sóborszeszt. Erre vonatkozólag Dr. Lörcinzi Ferencz ur, a k. k. orvosok orsz. egyesületének titkára, túljó- és szivgyógyász, a következő levelet intézte Brásay Kálmánhoz: „Budapest 1885. márt. 12. T. Brásay Kálmán nagykereskedő urnak Budapestesen. Csuzos (reumatikus) bántalmaknál az ezen betegségek következtében gyakran fejlődni szokott szivbajok elhárítása czéljából, valamint számos betegségnél, egyéb gyógyhatány mellett igen czélszerű az ugynevezett *bedörzsölés kenő gyuró-gyógymód* (massage) s ezen műveltetni az ön által készített *ketinő összetételű sóborszeszt* minden esetben igen jó eredménnyel szoktam használni, s így azt mindenkinek ajánlhatom.

— Az egészséges vér, hogy mily hatással van az emberi testre, azzal a nagy közönség még igen keveset törődik. Nem tudják, hogy igen sok bajnak a rossz, a nem kellőleg képződött vér az üllő oka. Azoknak, a kik vérszegénység, vértóulás, sápkór, bőrküüések, aranyeres bajok miatt panaszkodnak, arról kellene gondoskodniok, hogy rendes emésztés s táplálkozás által vértüket erősítsék. Ily esetben, köztudomás szerint, Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdaccai, melyek a gyógyszerértárakban dobozonként 70 kr. kaphatók, nagybecsű szolgálatot tesznek s különösen a nők is kellemes hatásuk miatt minden egyéb szernél többre becsülik. De mindig, különösen a keresztnévre ügyelve, kell kérni a Brandt Richard gyógyszerész féle svájci labdacsokat, mert a csalódásig hiszen utánzótt s hasonló névvel ellátott labdacsokat is árulnak. Szorosan ahhoz tartasuk magunkat: hogy, véddőjgyül minden valódi doboz címlapján egy fehér kereszt vörös mezőben s ez elnevezés: Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdaccai, található. Minden más fajta dobozt vissza kell utasítani.

Felelős szerkesztő és leaptaladonos:

AVED JAKU.

Kiadónk P. P. és FERDINÁND.

NYILTTÉR. *)

Cognac.

Gróf KEGLEVICH ISTVÁN,

Promotor

a brüsszeli világiállításon dísz oklevéllel — a legmagasabb kitüntetéssel díjazva. Ezen Cognac orvosi tekintélyek által legjobban ajánlatik emésztési nehézségeknél, gyomor-, tüdő- és mellbetegségeknek, testelgyengülésnél stb. (5-4)

Eredeti palacktöltésben mindenütt kapható
Központi iroda: Budapest, Rudolf-rakpart 7.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a Szek

HIRDETÉSEK.

Lechner József
ca. k. udvari szállító
és ó. cs. k. Fensége József főherceg udvari szállítója
Budapest, váci-utca 7. s.
ajánlja 81 év óta fennálló

óra - raktárát
olcsó árak és kezeség mellett.

Női remontoir-órák:
Nikkel-órák frt 13.— arany-órák frt 18.— ezüst-órák frt 16.— arany-órák kristály üveggel frt 25.— arany-órák dupla fődélel frt 35.—

Férfi remontoir-órák:
Legkiválóbb nemű valódi svájci nikkel-órák vasuti szolgáltatásban levőknek, gazdáknak, munkásoknak stb. ft. 12.—
Arany-órák henger művel " 15.—
Ezüst-órák kristály-üveg és horgony művel " 20.—
Ezüst-órák dupla fődélel és horgony-művel " 24.—
Arany-órák kristály üveggel és horgony-művel " 40.—
Arany-órák dupla fődélel és horgony-művel " 55.—

Szíves megbízások a vidékről utánvét mellett fogantositatnak.

Javítások
kezeség mellett legjobban eszközöltekn.

307. 5-2.
Sz. 4285 - 1888. tkvi. 371 1-1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a brassói bánya és kohó részvénytársulat végrehajtaton akmári Miheltianu Atyim és társai végrehajtást szenvedők elleni 1700 frt 85 kr. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírósság területén az akmári t. sz.

tjékben A + 1. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15-től 26. rend a ingatlanokból Miheltian Atyimot, Miheltian Tomás, Bota Nikulaet, Nikula Györgyöt, Kristean Györgyöt, Bota Jakabot, Sink Györgyöt, Paszk Györgyöt, Mátyei Juon lui Gavrilát, — Nuts Filipet, Bota Györgyöt és Csuka Györgyöt együtt megillető 7 07 ed részére és az akmári 56. sz. tjékben A + 1-18. rsz. fekvőkre összesen 1902 frt 90 kr. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok az 1889. évi május hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor Akmár községében meg tartandó árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékorok tartoznak az ingatlanok becsárban 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Gyulafehérvárt 1888. évi december hó 1.

A kivonat hitelességét igazolja:
Dobolyi Ferencz, kiadó.

AZ
„Anker”

Élet- és Járadék Biztosító-Társaság
VEZÉRKÉPVISELŐSÉG:

Budapest, Deákter 6. sz. saját ház
„Ankerudvar.”

A társaság minden az ember életbiztosítására vonatkozó üzletekkel foglalkozik, u. m. a) túlélési és kiházasítási biztosítások; b) haláleseti biztosítások; c) járadék biztosítások.

Nyereményrészül fizetett a társaság a) haláleseti biztosítások után az évi díj 25 százalékát; b) a túlélési és kiházasítási biztosítások után általában a biztosított tőkének 30 százalékát, s így minden biztosított 1000 frt után tényleg 1300 frt fizetett.

Részvénytőke és biztosítéki alap
1887. decz. hó 31-én frt 345.413.072.95

Az utolsó üzlet jelentés szerint a biztosítási állomány 1887. decz. hó 31-én volt frt 163.330.602.42 tőke.
és frt 28.966.44 járadék.

A társaság létezése óta haláleseti és kiházasítási biztosításokért 1887. decz. 31-ig kifizetett frt 58.929.495.40

Díjnyelveoskékkel és felvilágosítással szolgál a vezérképviselet Budapestre vagy a helyi ügynök.

Utazó ügynökök biztos fizetés és jutalék mellett felvétetnek; ebbeli ajánlatok a vezérképviseletben Budapestre intézendők 358 6-3

Szíves megfigyelésül!

Ezerszer és ezerszer jónak bizonyult és orvosi tekintélyek, valamint számtalan magánszemélyek bizonyítványai által kitüntetett készítmények.

Dr. Miller mohnövényedve

meglepő hatással van köhögés, rekedtség, torokfájás, elnyájkasodás, keletkező gümőkór, egyáltalában a légzési szervek minden bántalmi ellen.

Tégelyben gyermekek és felnőttek számára.

Egy tégely ára 50 kr. o. ért.

Gyulafehérváron valódián kapható minden gyógyszerárakban.

355. 13-4.

A legolcsóbb, legjobb és leghatásosabb

TRÁGYASZER

ezukorrépa, komló, bor, kárfiol, len, mindenféle vetemény és mezeli termények sikeres előállíthatására,

mely bármely minőségű talajban is sikerrel használható, mit számos nagy kiterjedésű földbirtokkal bíró gazdák bizonyítványai igazolnak: a garantált dús élely, villo és kalimot összesen 60% organikus részt tartalmazó, bármely mennyiségben azonnal szállítható

concentrált marha-trágya

(Engrais de boue)

az első cs. és k. szabadalmazott oszt. magyar temesvári koncentrált marha trágya gyártól.
(Sarl Testvérek.)

Központi iroda:

BÉCS, III. kerül. Rennweg 20. sz.

Mintát és utasítást ingyen és portómentesen. 357. 35-8.

Ma a legkedveltebb és legelterjedtebb lap!

13 éves múlt áll a Pesti Hírlap mögött. Tíz év alatt vitta ki, hogy a legelterjedtebb magyar lap lett. Ha legelterjedtebb, úgy önkényét érthetőleg a legkedveltebb is.

S mint lett azzá? Erre méltán büszke lehet. Mert becsületesen és lankadatlanul lohogtatta, soha sem uszva a divatos áramlattal, azt a zászlót, melyet tíz év előtt kifizűzött: a szabadelvűség zászlaját. Pedig a legutóbbi tíz év alatt is sokszor rossz idő járt erre a zászlóra... S ha ma — rengeteg olvasótáborral a háta mögött — diadalmasan tekinthet vissza a Pesti Hírlap e lohogó alatt kivívott sikereire: méltán tölti el megelégedés a multra, bizalom a jövőre nézve.

Szabadelvűség, függetlenség! Ez volt s ez lesz jelszava és iránya jövőre is a Pesti Hírlapnak.

Függetlenség minden irányban! Ebben rejlik a lap ereje melynél fogva minden kötelező tekintetek nélkül megmondhatja az igazat mindenkinek: a kormánynak és azt támogató többségnek ép úgy, mint az ellenzéknek. Sohasem bizelgve a közönség hullámzó szeszélyének sem; sohasem a közönség után, de mindig előtte járva annak.

Ezt a programot, ezt az irányt vallják magukénak azok a különböző pártállású kitűnő publicisták, kik a Pesti Hírlap politikai és társadalmi elkövető irják.

A politikától eltekintve, a Pesti Hírlap tároait is legolcsórendű szépirodalmi örök szolgáltatók. U. y. hogy ma nincs lap, mely tárcaközlemények tekintetében vetélkedhetnék a Pesti Hírlappal.

De nem vetélkedhetik — közelismerés szerint — a tartalom bősége, változatossága és élénksége dolgában sem. Annyi szórakoztató közleményt, tréfás karcolatot, pikanteriát, s a mellett annyi hasznos ismeretterjesztő cikket ma kétségbevonhatlanul egy más lap sem hoz.

Elég legyen a Mikszáth Kálmán által írt, — „A t. Hárzó” című — közkeletű országgyűlési karcolatokra, továbbá a fővárosi közgyűlésekről és törvényszéki esetekről írott mulattató rajzokra, tréfás leírásokra, apróságokra, stb. hivatkozni.

A Pesti Hírlapnak van ma legbővebb napihír-, színhár- és törvénykezési rovata.

A távirati tudósításokra oly gondot fordít, hogy ma már a hírovtat (hazai hírek) nagyobb részét is sürgönyök képezik, mert a Pesti Hírlapnak már az express-levél sem jön elég gyorsan.

A külföldi nevezetesebb politikai és nem politikai eseményekről pedig az összes európai fővárosokból saját megbízott tudósítói küldenek — költséget nem kímélve — mindig lehetőleg kimerítő sürgönyöket.

Specialitását képezi még a Pesti Hírlapnak a mindenki által oly szívesen olvasott tanulságos és szórakoztató szerkesztői üzenetek rovata; (naponta több, mint az összes naplapoké egész héten át, mi a szerkesztőség és olvasó közönség között fennálló szíves csaldias viszonyról tesz élénk tanuságot).

S bár a legdíszesebb kiállításban napon/a (a hétfőt kivéve) két teljes ívet — 16 oldal — fölve gott állapotban ad az olvasó kezébe, külön kedvezményül hetenkint még egy zenemellékletet is kapnak a lap előfizetői, teljesen ingyen. Oly kedvezmény, minőt ma egyetlen európai lap sem nyújt közönségének.

Előfizetés — legolcsóbbban postautalvánnyal — a hó bármely napjától kezdve eszközölhető s az előfizetési pénzek a Pesti Hírlap kiadóhivatalába (Budapest, nádor-utca 7. sz.) küldendők.

Levelező lapon nyilvánítt óhajra a Pesti Hírlap egy hétig ingyen és bérmentve kapható mutatványal.

Összetűzések kiterjedése végett azonban csak a PESTI Hírlap irandó cím gyanánt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7. sz.

● Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr.